

MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM
TEATR WARTY PRZYPOMNIENIA
KUL, UMCS, MUZEUM LUBELSKIE
LUBLIN 17-19 maja 2016

**Katedra Kultur i Literatur Romańskich (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana-Pawła II)
Zakład Teatrolologii (Uniwersytet Marie-Curie Skłodowskiej)
oraz Muzeum Lubelskie w Lublinie**

zapraszają do udziału w pierwszej międzynarodowej konferencji naukowej z cyklu

Sceny znaku
pod tytułem

Teatr warty przypomnienia

Organizatorzy: Witold Wołowski (KUL), Jarosław Cymerman (UMCS)

Komitet organizacyjny: Izabela Głos (KUL), Kinga Janicka (KUL), Edyta Kociubińska (KUL), Grzegorz Kondrasiuk (UMCS), Katarzyna Wołowska (KUL)

Komitet naukowy: Marie-Claude Hubert (Université Aix-Marseille), Pierre-Marie Héron (Université Montpellier 3), Gérard Lieber (Université de Montpellier 3), André Petitjean (Université de Lorraine), Florence Fix (Université de Lorraine), Frédérique Toudoire-Surlapierre (Université de Haute-Alsace), Didier Plassard (Université Montpellier 3), Pascal Lécroart (Université de Franche-Comté), Jean-Pierre Ryngaert (Université Paris 3), Jean-Paul Dufiet (Università di Trento), Carlo Titomanlio (Università di Pisa), Krystyna Modrzejewska (Uniwersytet Opolski), Patryk Kencki (Instytut Sztuki, Polska Akademia Nauk), Jean Bardet (Lycée de Coulommiers)

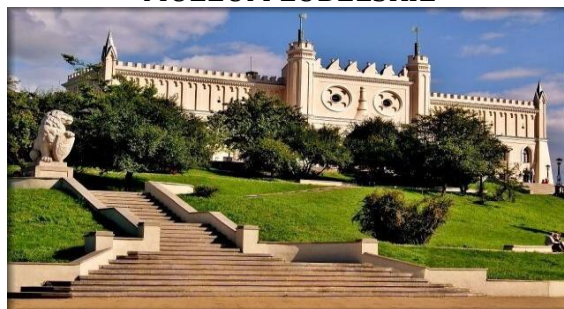
KUL

UMCS

MUZEUM LUBELSKIE

TEATR WARTY PRZYPOMNIENIA

Definiując cele artystyczne i kulturowe założonego przez siebie zespołu teatralnego, francuski reżyser Jean-Claude Penchenat pisał niedawno tak: „Chcemy się wspólnie zastanowić nad możliwościami rozwiązania pewnego problemu, który leży mi na sercu: co stanie się z repertuarem drugiej połowy dwudziestego wieku? Jak wystawiać i czy wystawiać ważnych, ale zapomnianych już dziś lub nieznanymi autorów? Grupa aktorów, którą powołałem do życia [...], zamierza powrócić do istotnych tekstów tej epoki, tak aby można było znowu je usłyszeć i określić ich miejsce w historii dramaturgii”.

Problem wskazany przez Jeana-Clauda Penchenata dotyczy oczywiście nie tylko Francji, ale praktycznie całego świata, zaś cień zapomnienia sięga dużo dalej niż do połowy ubiegłego stulecia. Stąd właśnie wziął się pomysł powrotu – w trybie refleksji historycznej i teoretycznej – do ważnych punktów tej niezbyt odległej, ale jednak trwale już zapomnianej przeszłości.

W tak określonym kontekście nasza konferencja stawia sobie za cel realizację kilku zadań:

1: Przybliżenie mało znanych dramaturgii lub pojedynczych sztuk teatralnych, które pozostają z jakichś względów istotne dla historii teatru XX wieku. W tej perspektywie nie wyklucza się refleksji nad nieznanymi tekstami dramaturgów cieszących się pewną renomą i popularnością. W optyce czysto diachronicznej można także podjąć próbę ukazania wkładu autorów dawnych w rozwój form zwanych nowoczesnymi, zwłaszcza w przypadkach, gdy wkład ten przestał już być kojarzony z rzeczywistym pomysłodawcą danych rozwiązań. Innymi słowy, chodziłoby o przypomnienie dzisiejszemu odbiorcy, do jakich mało znanych dziś autorów należą istotne wynalazki w dziedzinie techniki dramaturgicznej i/lub teatralnej.

2: Przypomnienie sztuk mało znanych z powodu ich charakteru eksperymentalnego bądź hybrydowego. Optyka spotkania zdecydowanie uprzywilejowuje utwory, w których autorzy eksplorują w sposób kreatywny relacje pomiędzy komponentami tekstu dramatycznego (dialog-didaskalia), a także interakcje teatru z innymi gatunkami mowy i/lub mediami (liryka, epika, radio, film, muzyka, taniec, *one person show*, teatr lalek).

3: Waloryzacja autorów bądź utworów uznawanych za „drugorzędne” z racji ich zakorzenienia w rzeczywistości określonych społeczności terytorialnych (zaznaczmy, że nie chodzi tu o mniejszości społeczne, wyznaniowe, rasowe czy płciowe, ale o społeczności lokalne w sensie geograficznym).

4: Określenie miejsca, jakie zajmują, tudzież powinni zajmować ważni nieznanymi w historii teatru europejskiego (perspektywa komparatystyczna). W tym obszarze możliwe są podejścia omawiające problemy z recepcją danej dramaturgii w innym kontekście kulturowym: dany autor francuski może być znany we Włoszech, ale zupełnie nieznanymi w Polsce. Wzajemne przypomnienie sobie ważnych autorów i tekstów, o których określony obszar kulturowy wie mało, bardzo mało lub prawie nic, wydaje się wręcz jedną z zasadniczych sił napędowych planowanego spotkania.

5: Zastanowienie się nad kwestią konstituowania się repertuarów teatralnych w różnych krajach (wszystkie punkty widzenia mile widziane: historyczny, społeczno-kulturowy, teoria recepcji...). W tej osi refleksji można także zastanawiać się nad przyczynami decydującymi o braku zainteresowania określonymi dziełami lub autorami.

6: Przypomnienie mało znanych prac o charakterze krytycznym i teoretycznym, które zachowują swoją naukową nośność.

Publikację tekstów wystąpień planujemy w roku 2017 w wydawnictwie PETER LANG, w serii *Études de linguistique, littérature et art*.

<http://www.peterlang.com/index.cfm?event=cmp.ccc.seitenstruktur.detailseiten&seitentyp=series&pk=41917&concordeid=265252>

Referaty mogą być przedstawiane w języku francuskim lub polskim. W celu zintegrowania uczestników polskojęzycznych i francuskojęzycznych osoby wygłaszające referat w języku polskim będą proszone są o nadesłanie jednostronicowego (ok. 2000 znaków) streszczenia w języku francuskim do 15 kwietnia 2016.

Osoby wygłaszające tekst w języku polskim i pragnące złożyć go do druku w Peter Langu będą proszone o dostarczenie definitywnej wersji odczytu w języku francuskim.

Propozycje referatów zawierające tytuł wystąpienia i krótkie streszczenie (10-15 linii) należy nadsyłać na adres scenesdusigne@kul.lublin.pl do 15 grudnia 2015.

Opłata konferencyjna: 420 PLN / 100 €

Koszty podróży i zakwaterowania pokrywają uczestnicy.

Kalendarium:

- pierwszy okólnik: październik 2015
- wstępne propozycje odczytów: do 15 grudnia 2015
- informacja o akceptacji odczytu przez Komitet Naukowy: 15 stycznia 2016
- drugi okólnik: luty 2015
- wpłata wpisowego: najpóźniej 31 marca 2016